

Bilag 1.

Retsplejeudvalget.

København, den 25. November 1935.

Til Justitsministeriet.

Retsplejeudvalget tillader sig herved at forelægge Justitsministeriet følgende Sag:

Retsplejelovens Regler i §§ 29—32 om Retsmødets Offentlighed i Straffesager, der delvis skyldes Tillægslovene Nr. 300 af 30. Juni 1922 og Nr. 209 af 23. Juli 1932, undergiver Offentligheden forskellige Begrænsninger. Ved Tillægslov 1922 fik § 31, Stk. 1 og 2, den nuværende Affattelse med Hensyn til, hvem der kan overvære Retsmøder. Tillægslov 1932 ændrede derpaa § 31 ved at tilføje nye Bestemmelser om Optagelse og Gengivelse af Billeder og om Forbud mod offentlig Gengivelse af Forhandlingerne. Sidstnævnte Bestemmelser er givet *dels* til Fordel for Sigtede, naar han er under 18 Aar og det begæres af Værgen eller en Repræsentant for Børneværnet eller undtagelsesvis naar det begæres af en Sigtet og Retten skønner, at der ved offentlig Gengivelse vil forvoldes ham eller han nærmeste en uforholdsmæssig stor Lidelse, *dels* ligeledes undtagelsesvis til Fordel for en Person, der ikke er sigtet under Sagen, naar særegne Omstændigheder giver Grund til at antage, at der derved vil tilføjes ham en uforholdsmæssig stor Lidelse.

Reglerne i § 29 om Dørenes Lukning hjemler en videregaaende Begrænsning. Herom kan afsiges Kendelse — foruden undtagelsesvis af Hensyn til Statens Forhold til fremmede Magter, til Sædeligheden og til Ro og Orden i Retslokalet — *naar* Sigtede (Tiltalte) er under 18 Aar og, ved Retshandlinger udenfor Domsforhandling, *naar* særegne Omstændigheder giver Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil være til Hinder for Sagens Oplysning. Til § 32 har Tillægslov 1932 derhos føjet en Regel om, at der kan nægtes enkelte bestemte Personer Adgang til offentligt Retsmøde for at opnaa en sandfærdig Forklaring af et Vidne eller en Part.

Der har tidligere været Bestræbelser fremme for en Udvidelse af Adgangen til Dørenes Lukning, jfr. Forhandlingerne paa Dansk Kriminalistforenings Aarsmøde den 21. Oktober 1920 og Retsplejeudvalgets Indstilling til Justitsministeriet af 29. November 1920. Indstillingen gik ud paa, at Kendelse om Dørenes Lukning undtagelsesvis skulde kunne afsiges, *naar* særegne Omstændigheder giver Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil paaføre en Person, der ikke er sigtet under Sagen, en uforholdsmæssig stor Lidelse, eller *naar* det begæres af en Sigtet, der ikke tidligere har været straffet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost, Tvangsarbejde eller højere Straf, og Retten skønner, at Retsmødets Offentlighed vil paaføre vedkommende en uforholdsmæssig stor Lidelse, eller *naar* det begæres af Værgen for en Sigtet under 18 Aar.

Retsplejeudvalgets Indstilling, der altsaa fremkom ret tidlig efter Retsplejelovens Ikrafttræden blev ikke fulgt af Justitsministeriet, men i dettes Lovforslag 1925—26 blev Forslaget omdannet til et Forslag om i de samme Tilfælde — dog uden Hensyntagen til Sigtedes tidligere Straffe og kun ved Retsmøder udenfor Domsforhandling — at kunne forbyde offentlig Gengivelse af Forhandlingerne, se Rigsdagstidende 1925—26, A. Sp. 3863—65, og dette resulterede efter gentagen Forelæggelse i forannævnte Regler i Tillægslov 1932.

De Erfaringer, der er indvundne i den forløbne Aarrække, skønnes at give Grund til at vende tilbage til Spørgsmaalet om at tilvejebringe udvidet Hjemmel